

льових ігор (щодо порядку провадження справи про банкрутство), застосування кейс-методу (вибір форм санаційної реструктуризації, застосування різних методик фінансового аналізу), вирішення типових задач. Практичні вміння студентів денної форми навчання з курсу «Управління фінансовою санацією підприємств» обмежуються лише складанням плану санації, що є недостатнім. Це підтверджується результатами складання іспитів із зазначеної дисципліни та дещо нижчою конкурентоспроможністю студентів денної форми навчання у сфері антикризового управління й фінансового оздоровлення підприємств у порівнянні з випускниками, що навчалися на вечірній формі. Цікавим є те, що певна кількість студентів-магістрів стаціонару за відсутності заперечень викладача відвідує практичні заняття з дисципліни «Управління фінансовою санацією підприємств» на вечірній формі саме з метою підвищення рівня практичної підготовки та конкурентоспроможності на ринку праці.

Проблемною залишається практична підготовка студентів усіх форм навчання з управління ризиками у зв'язку з низьким рівнем оволодіння більшістю з них математичного апарату, на що слід звернути увагу викладачам відповідних дисциплін.

Таким чином, удосконалення практичної підготовки магістрів з управління фінансовим оздоровленням підприємств має здійснюватися за рахунок:

- 1) збільшення кількості практичних та індивідуально-консультативних занять з використанням активних методів навчання (особливо для студентів денної форми навчання);

- 2) підвищення якості знань студентів з вищої математики, економіко-статистичних методів, теорії ймовірностей, ризикології тощо.

В. В. Пабат, доц.,
кафедра української мови та літератури

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОФЕСІЙНОГО ПОРАДНИЦТВА

Актуальною проблемою сучасної професійної підготовки є формування у майбутніх фахівців навичок компетентного спілкування з іншими людьми у виробничій, дозвіллевій та особистій сферах. Особливий інтерес становить вироблення навичок оптимального спілкування у професійній діяльності. Зарубіжний досвід у аспекті окресленої проблематики свідчить про доцільність

підготовки професійних педагогів-порадників, консультантів з питань гармонізації спілкування в різних інституціях. Одночасно, важливим компонентом професійної підготовки майбутніх менеджерів є навчання їх педагогічних технологій, ефективного спілкування. Зауважимо, що вміле управління підприємством трактується як уміння професійно надавати поради іншим працівникам.

При цьому розрізняють різні форми надання рад. Так, Стефан Мургатройд, німецький вчений, виокремлює 6 різних стратегій професійного порадицтва: приписів, інформувальна, конфронтаційна, катарсисна, каталітична, спонукальна. Стратегія приписів передбачає надання рад і висловлення оцінювально-спонукальних тверджень й спрямована на зміну вчинків особистості. Інформувальна стратегія реалізується шляхом надання певної інформації, яка допомагає змінити стиль поведінки, мислення і почуттів людини. Конфронтаційна стратегія впливає на формування альтернативних поглядів особистості на характер власної поведінки з метою можливої її зміни у майбутньому. Катарсисна стратегія уможлиблює прояв емоцій і почуттів особистості стосовно ситуації, яка є предметом обговорення. При цьому сміх, радість, напруження, біль та інші почуття, які раніше були приховані, проявляються і допомагають краще зрозуміти людині саму себе і власну спрямованість. Каталітична технологія прискорює процес самоуправління, через стимулювання самоконтролю над стилем власного життя і забезпечує таке надання рад, яке б стимулювало активність особистості стосовно вироблення чіткого плану власної діяльності. Спонукальна технологія зорієнтована на створення умов для розвитку самосприймання, самооцінки шляхом організації, розвитку і консолідації позитивних рис особистості. Ці шість стратегій можна поділити на наказові, безпосередні й опосередковано-спонукальні. Наказові стратегії передбачають прямий вплив на поведінку людини. Опосередковані стратегії передбачають менш жорсткий спосіб управління поведінкою особистості, а більше стимулюють її до аналізу почуттів, думок, знаходження серед них позитивних і відповідно з цим організацію адекватного виду діяльності.

В цілому перші три стратегії можна вважати «наказовими», а наступні три «не наказовими». Важливим є навчити оптимально застосовувати ту чи іншу стратегію у конкретній ситуації професійного спілкування. З цією метою доцільно практикувати інсценізації реальних ситуацій. Для того, щоб активізувати всіх без виключення студентів, використовуємо групові форми навчання. Кожна група, інсценуючи ситуацію професійного спілкування, на

практиці засвоює основні елементи професійного порадиництва. З'ясуємо сутність цих основних понять: метою порадиництва є уможливлення змін характеру поведінки працівників шляхом формування у них відповідної компетенції; компетенції, якої формуються у ході порадиництва, включають обсяг знань, здатність орієнтуватися в ситуації і розуміти її специфіку, а також уміння швидко приймати адекватні рішення і чинити відповідні дії; атмосфера спілкування має характеризувати позитивними почуттями і емоціями; предметом порадиництва є дефіцитна інформація або відсутня компетенція; для інформаційного радника важливим є проникнення в сутність ситуації; оскільки порадиництво не є чисто інформаційним насиченням, то воно часто спрямоване на ситуацію у клієнта бажання вчитися, щоб по-новому подивитися на стосунки з іншими і розширити поле власної діяльності.

Метаметою педагогічних технологій професійного порадиництва є формування у майбутніх спеціалістів переконань про необхідність навчання впродовж усього життя в контексті забезпечення при спілкуванні таких важливих компонентів професійної поведінки: гармонія власного світовідчуття, створення позитивної атмосфери, емпатія при оцінці вчинків інших людей.

О. В. Пасічник, канд. екон. наук, доц.,
кафедра макроекономіки та державного управління

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ

Динаміка розвитку економіки визначає потребу в кваліфікованих фахівцях для державних органів влади та формує нові вимоги до практичних навичок і вмінь, якими вони мають володіти. Зважаючи на це перед вищими навчальними закладами постає проблема вдосконалення практичної підготовки студентів та формування у них практичних навичок і вмінь, які відповідатимуть вимогам ринку праці та сприятимуть працевлаштуванню випускників за обраною спеціальністю.

Протягом останніх років Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана здійснює підготовку магістрів за програмою «Державне управління економікою». Випускники цієї програми, як фахівці, здатні виконувати контроль і нагляд, економічний аналіз, прогнозно-планову, регуляторну ро-